

15/1 Markus 3:20–30

Demoner drivs ut med Guds ande

²⁰När Jesus kom hem samlades folket på nytt, så att han och lärjungarna inte ens kom åt att äta.

²¹Hans anhöriga fick höra det och gav sig i väg för att ta hand om honom; de menade att han var från sina sinnen.

²²De skriftlärdade som hade kommit ner från Jerusalem sade att han var besatt av Beelsebul och att det var med demonernas furste som han drev ut demonerna.

²³Han kallade dem till sig och talade till dem i liknelser: »Hur kan Satan driva ut Satan?

²⁴Om ett rike är splittrat kan det riket inte bestå.

²⁵Om en familj är splittrad kan den familjen inte bestå.

²⁶Om Satan gör uppror mot sig själv och splittras kan han inte bestå – det är slutet för honom.

²⁷Ingen kan gå in och plundra en stark man på vad han äger, om han inte först binder honom; sedan kan han plundra hans hus.

²⁸Sannerligen, människorna skall få förlåtelse för allt, för sina synder och för sina hädelser, hur de än hädar.

²⁹Men den som hädar den heliga anden får aldrig någonsin förlåtelse utan är skyldig till evig synd.«

³⁰De hade ju sagt att han hade en oren ande.

Reflektion:

Jesus kom för att öppna upp möjligheten till förlåtelse genom att dö för våra synder på korset. Den som bekänner synder och ber Gud om förlåtelse blir förlåten. Det är den helige Ande som verkar ångrandet i en människas liv. Det ska vi aldrig tvivla på.

Bön:

Du som har all makt, förlåt mitt tvivel, min vrede, min stolthet. Böj mig genom din nåd. Res mig genom din stränghet.

Dag Hammarskjöld (1905-1961)

16/1 Markus 3:31–35

Jesu familj

³¹Nu kom hans mor och hans bröder. De stannade utanför och skickade bud efter honom.

³²Det satt mycket folk omkring honom, och de sade: »Din mor och dina bröder är här utanför och söker dig.«

³³Jesus svarade dem: »Vem är min mor och mina bröder?«

³⁴Han såg på dem som satt runt omkring honom och sade: »Det här är min mor och mina bröder.

³⁵Den som gör Guds vilja är min bror och syster och mor.«

Reflektion:

Jesus visar inte förakt för sina närmaste. Jesus älskar alla människor och ingen har något företräde framför andra. Du står inte i en kö för att träffa Jesus. Det står ingen mellan dig och honom.

Bön:

Uppståndne Frälsare, du som kommer till de dina genom stängda dörrar, välsigna oss idag med din närvaro och skänk din kyrka frid och endräkt.

Ragnar Holte (född 1927)

17/1 Markus 4:1–12

Sedan började han undervisa vid sjön igen. Massor av folk samlades kring honom, och därför steg han i en båt och satt i den ute på vattnet medan folket stod på stranden. ²Han undervisade dem med många liknelser, och i sin undervisning sade han: ³»Hör! En man gick ut för att så. ⁴När han sådde föll en del på vägganten, och fåglarna kom och åt upp det. ⁵En del föll på de steniga ställena, där det inte fanns mycket jord, och det kom fort upp eftersom myllan var tunn. ⁶Men när solen steg sveddes det och vissnade bort eftersom det var utan rot. ⁷En del föll bland tistlarna, och tistlarna växte upp och kvävde det, och det gav ingen skörd. ⁸Men en del föll i den goda jorden, det kom upp och växte och gav skörd. Det gav trettiofalt, sextiofalt och hundrafalt igen.« ⁹Och han sade: »Hör, du som har öron att höra med.«

Liknelsernas syfte

⁴¹⁰När han blev ensam med de tolv och de andra som var med honom frågade de honom om liknelserna. ¹¹Han sade: »Ni har fått veta Guds rikes hemlighet, men för dessa som står utanför är allt bara liknelser, ¹²för att de skall se med sina ögon utan att uppfatta och höra med sina öron utan att förstå, så att de inte omvänder sig och får förlåtelse.«

Reflektion:

Jesus undervisar folket med liknelser för att få dem att förstå sanningen på ett lättfattligt sätt. Jesus önskan är att vi skall få komma till tro och bli bevarade i den tron.

Bön:

Må solen värma min kind och må regnet vattna själens jord. Så att trons blomma kan få växa i ditt ljus.

18/1 Markus 4: 13–20

Tolkning av liknelsen om sådden

⁴¹³Och han sade till dem: »Om ni inte förstår denna liknelse, hur skall ni då alls kunna fatta några liknelser? ¹⁴Vad mannen sår är ordet. ¹⁵Vägganten, det är de hos vilka ordet blir sått men som knappt har hört det förrän Satan kommer och tar bort ordet som har såtts i

dem. ¹⁶De som får sådden på de steniga ställena, det är de som tar emot ordet med glädje när de hör det ¹⁷men inte har något rotfäste inom sig utan är flyktiga; blir det sedan lidanden och förföljelser för ordets skull kommer de genast på fall. ¹⁸Hos andra har sådden fallit bland tistlarna. Det är de som hör ordet, ¹⁹men världsliga bekymmer, rikedomens lockelser och alla möjliga begär tränger in och kväver ordet, så att det inte ger någon skörd. ²⁰Men de som har tagit emot sådden i den goda jorden, det är sådana som hör ordet och tar det till sig och bär frukt trettiofalt, sextiofalt och hundrafalt.«

Reflektion:

Det hjärta som tar emot Guds ord och låter det verka, kommer som en naturlig följd därav att bära frukt. Det är inte tal om någon strävan, utan om en gåva att kunna ta emot. Herre hjälp mig att höra ordet och ta det till mig.

Bön:

Herre tack för att du vill så ett frö av tro i mitt hjärta. Herre beskydda och bevara mig. Amen

19/1 Markus 4:21–25

Liknelsen om lampan. Det mått ni mäter med

²¹Och han sade till dem: »Inte tas lampan fram för att ställas under sädesmåttet eller under bänken. Den sätts på hållaren. ²²Det finns ingenting dolt som inte skall dras fram och ingenting undangömt som inte skall komma till synes. ²³Hör, du som har öron att höra med.«²⁴Och han sade till dem: »Ge akt på det ni hör. Med det mått som ni mäter med skall det mätas upp åt er, och ännu mer skall ni få. ²⁵Ty den som har, han skall få, men den som inte har, från honom skall tas också det han har.«

Reflektion:

Hur lyssnar jag? Kan jag höra det glada budskapet nu eller är det för mycket annat ljud som stör?

Bön:

Kristus, outtröttligt följer du dem som söker dig och tror att du är långt borta. Lär oss att lägga våra liv i dina händer. Medan vi ännu söker dig, har du redan funnit oss. Hur tafatt vår bön än är, så hör du oss långt mer än vi kan ana.

Broder Roger i Taizé (1915-2005)

20/1 Markus 4:26–29

Liknelsen om den växande sådden

⁴²⁶Och han sade: »Med Guds rike är det som när en man har fått utsädet i jorden. ²⁷Han sover och stiger upp, dagar och nätter går, och säden gror och växer, han vet inte hur. ²⁸Av

sig själv bär jorden gröda, först strå, så ax, så moget vete i axet. ²⁹Men när grödan är mogen låter han skäran gå, för skördetiden är inne.»

Reflektion:

Ordet verkar när det sås i den goda jorden i ett människohjärta. Också där sker något vi inte kan förstå och inte själv kan åstadkomma. Han som börjat sitt goda verk i er, han skall också föra det till fullbordan.(Fil 1:6)

Bön:

Allsmäktige Herre, jag är icke värdig att Du träder in under min själs tak, men då Du av kärlek till människorna vill bo i mig, så vågar jag träda fram.

Johannes Chrysostomos

21/1 Markus 4:30–34

Liknelsen om senapskornet

⁴³⁰Och han sade: »Vad skall vi likna Guds rike vid? Vad skall vi använda för bild? ³¹Det är som ett senapskorn, som är det minsta av alla frön här på jorden när man sår det, ³²men när det har såtts skjuter det upp och blir större än alla örter och får så stora grenar att himlens fåglar kan bygga bo i dess skugga.» ³³Med många sådana liknelser förkunnade han ordet för dem, så långt de nu kunde fatta det. ³⁴Han talade bara i liknelser till dem, men när han hade blivit ensam med lärjungarna förklarade han allt.

Reflektion:

Har jag ögon som ser det som verkar oansenligt och litet?

Bön:

Herre, gör mig till ett redskap för Din fred.

Låt mig bringa kärlek där hatet råder.

Låt mig bringa förlåtelse där orätt har begåtts.

Låt mig skapa endräkt där tvedräkt råder.

Låt mig bringa sanning där villfarelse råder.

Låt mig bringa tro där tvivlet råder.

Låt mig bringa hopp där misströstan råder.

Låt mig bringa ljus där mörkret råder.

Låt mig bringa glädje där sorgen råder.

O, Mästare låt mig inte så mycket söka att bli tröstad som att trösta, inte så mycket söka att bli förstådd som att förstå, inte så mycket söka att bli älskad som att älska.

Ty det är genom att ge som man får.

Det är genom att glömma sig själv som man finner sig själv. Det är genom att förlåta som man blir förlåten.

Det är genom att dö som man uppstår till det eviga livet.

Franciskus